

تبانی در فوتبال

تعلیق شش تیم از تیم های حاضر در گروه ب لیگ دسته دو، بار دیگر چهره سوال برانگیز و فساد زده فوتبال ما را بیشتر در معرض اتهام و شک و تردید قرار داد.

نتایج به دست آمده در هفته آخر رقابت ها و صعود و سقوط تیم ها و حرف و حدیث های بعد از پایان رقابت ها، همگی ادعای منتقدان صالح فوتبال را که سال ها فریاد لزوم مبارزه با فساد را سرداده اند، تایید می کند.

آیا انتشار خبر تعلیق تیم ها و احتمال تبانی در روز آخر برای فوتبال و مسئولین و دست اندرکاران پر ادعای آن، مایه شرمندگی و خجالت نمی تواند باشد؟

مدت ها خبرنگاران متعهد و کارشناسان صادق و با مرام از میدان داری فساد در فوتبال فریاد زدند ولی چرا به جای برخورد و برجیده شدن بساط آن باید هر روز شاهد گسترش بیشتر آن باشیم؟

مبارزه با فساد اگر در حرف خلاصه شود و برای آن جلسات متعدد بدون خروجی و اتخاذ تصمیم بدون برخورداری از ضمانت اجرایی تشکیل شود و مصاحبه های مختلف و رنگین در لزوم مبارزه با فساد ترتیب داده شود و حرف های خوب در قالب کلمات و جملات بر زبان ها جاری گردد نمی تواند گام کوچک در مبارزه با این پدیده شوم و خانمانسوز بردارد.

زمانی که عوضی آمده ها در فوتبال صاحب موقعیت می شوند، وقتی پست های حساس دو دستی تقدیم دوستان دوران کودکی و نالایق های چرب زبان بشود، تا زمانی که خنده درمانی راهی برای درمان مشکلات و نارسایی ها تجویز گردد و آن گاه که سرنوشت فوتبال استان ها در زد و بندهای پشت پرده و در قبال رای مجمع انتخاباتی فدراسیون معامله بشود آیا باید انتظاری جز توسعه فساد در فوتبال داشته باشیم؟

آیا مسئول و یا ارگانی می تواند قدم جلو بگذارد و بررسی بکند که در سال های اخیر چند درصد از شعارهای داده شده در ارتباط با مبارزه با فساد در فوتبال محقق شده است؟ آیا نمی توان مشخص کرد که در حاکمیت چنین رفتار زشت چه کسانی مقصر بوده اند و آیا قانون لازم برای محکومیت و برخورد با کسانی که فضای دوستی، وحدت و نشاط آفرین فوتبال را به صحنه زد و بندهای پشت پرده تبدیل کرده اند،

وجود ندارد؟

فساد در فوتبال و همه زمینه های آن در حال ریشه دوانیدن است. اگر مبارزه قاطع با آن صورت نگیرد و مسببان و عاملانش معرفی و رسوای خاص و عام نشوند، نباید امیدی به بهبودی اوضاع داشت.

کمیته اخلاق فدراسیون که نام و نقش آن فقط در تبلیغات و شعارها بزرگ جلوه می کند در این ارتباط چگونه تحقیق و بررسی کرده و به چه ترتیب حکم صادر خواهد کرد؟ نگرانی از غلبه رابطه ها بر ضابطه هاست. مسلماً بدون مصداق نمی توان ادعا کرد ولی امیدواریم که کمیته اخلاق حداقل در این رابطه که بیشتر چهره خود را در سطح جامعه نشان داده ، قاطعانه و عدالت مدارانه رفتار نماید.

در هر نوبت از احتمال وقوع تبانی که در فوتبال پیش می آید، نظرات مختلفی در مورد چگونگی آن ابراز می شود. فساد و گسترش آن در فضای فوتبال بیمار و رنجور ایران لمی تواند دلایل مختلفی داشته باشد.

نتیجه گرای

عوامل و دست اندرکاران و گردانندگان باشگاه ها و تیم های مختلف بقای مدیریت و استمرار حضور در فوتبال را فقط در کسب نتیجه خلاصه می کنند. رسانه ها و گستردگی آن و به خصوص فعالیت عده ای در فضای مجازی زیر عنوان خبرنگار، کارشناس و خبره فوتبال بر بحث نتیجه گرایی دامن زده و می زنند.

مدیران باشگاه ها فراهم بودن زمینه برای ادامه فعالیت تیمداری و هزینه در این راه را فقط در کسب نتیجه و به دست آوردن جایگاه در جدول رده بندی می دانند. اگر در حالت عادی برای به دست آوردن این خواسته موفق نشوند به سراغ گزینه های دیگر می روند که بدون شک آسان ترین و مطمئن ترین آن تبانی می باشد.

عدم نظارت کافی

یکی دیگر از مشکلاتی که سال ها گریبان فوتبال مملکت را گرفته و به آن ضربات کاری فراوانی وارد کرده است عدم نظارت کافی و قاطعانه می باشد. نظارت اگر صرفاً در ارائه گزارش برای خاک خوردن در بایگانی ها خلاصه شود حاصل اش همان بحثی می شود که نمونه اش در رقابت های لیگ دسته دو مشاهده می شود.

نظارت، ساز و کار مخصوص خود را طلب می کند و مهمترین عامل موفقیت

در آن وجود نیروی انسانی متعهد، کاردان و آشنا به رمز و رموز مدیریت در فوتبال می باشد.

خلاصه کردن بحث نطارت در اعزام کلیشه ای افراد و تنظیم گزارش بر طبق میل دوستان و میزبانان در جهت بهبود اوضاع فوتبال راه به جایی نخواهد برد.

چسبیده های فوتبال

وقتی صاحبان اصلی فوتبال در صحنه نباشند و کارها به عوضی آمده ها و چسبیده های فوتبال سپرده شود آیا می توان به پیامدهای اقدام چنین افراد غریبه با فوتبال دل بست؟ بیشتر آن ها به قصد منافع مالی و کسب موقعیت اجتماعی در فوتبال نفوذ می کنند و مسلماً حداکثر انرژی را در راه رسیدن به اهداف متمرکز کرده و کمتر به فوتبال و نسل جوان و برآورده کردن نیازهای پرترفدارترین ورزش ایران فکر خواهند کرد.

بررسی سابقه، پیشینه، عملکرد و کارنامه همه چسبیده های فوتبال در مسئولیت های مختلف چه در فدراسیون و چه در هیئت های استانی صحت این ادعا را ثابت خواهد کرد.

یکی از اساسی ترین علل عقب ماندگی فوتبال در برخی از استان های کشور دلیلی جز حکمرانی عوضی آمده ها و چسبیده ها نبوده و نیست و تا زمانی که فوتبال از وجود این مهره ها پاک نشود و کار در آن به افراد صالح و استخوان خرد کرده سپرده نشود، تغییری در روند امور فوتبال صورت نخواهد گرفت.

